

لِإِمَامِ الْمُحَنِّينَ. لِدَاوُدَ لِلتَّذْكِيرِ.

<sup>1</sup>اللَّهُمَّ، إِلَى تَنْجِيَّتِي. يَا رَبُّ، إِلَى مَعُوتَتِي أَسْرِعْ. <sup>2</sup>لِيَخْرَ  
وَيَخْجَلَ طَالِبُو نَفْسِي، لِيَرْتَدَّ إِلَى خَلْفٍ وَيَخْجَلَ  
الْمُسْتَهْزِئُونَ لِي سَرًّا. <sup>3</sup>لِيَرْجِعَ مِنْ أَجْلِ خِزْيِهِمُ الْقَائِلُونَ:  
هَهُ، هَهُ. <sup>4</sup>وَلْيَبْتَهِجْ وَيَفْرَحْ بِكَ كُلُّ طَالِبِكَ، وَلْيَقُلْ دَائِمًا  
مُحِبُّو خَلَاصِكَ: لِيَتَعَظَّمِ الرَّبُّ. <sup>5</sup>أَمَّا أَنَا فَمِسْكِينٌ وَفَقِيرٌ.  
اللَّهُمَّ، أَسْرِعْ إِلَيَّ، مُعِينِي وَمُنْقِذِي أَنْتَ. يَا رَبُّ، لَا تَبْطُؤْ.

<sup>1</sup>Ein Psalm Davids, vorzusingen, zum Gedächtnis. Eile, Gott, mich zu erretten, HERR, mir zu helfen! <sup>2</sup>Es müssen sich schämen und zu Schanden werden, die nach meiner Seele stehen; sie müssen zurückkehren und gehöhnt werden, die mir Übles wünschen, <sup>3</sup>daß sie müssen wiederum zu Schanden werden, die da über mich schreien: "Da, da!" <sup>4</sup>Sich freuen und fröhlich müssen sein an dir, die nach dir fragen, und die dein Heil lieben, immer sagen: Hoch gelobt sei Gott! <sup>5</sup>Ich aber bin elend und arm. Gott, eile zu mir, denn du bist mein Helfer und Erretter; mein Gott verziehe nicht!